YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

21 päivänä marraskuuta 1996 *

Asiassa T-53/96,

Syndicat des producteurs de viande bovine de la coordination rurale, Ranskan oikeuden mukaan perustettu ammatillinen etujärjestö, kotipaikka Isle Jourdain (Ranska),

Syndicat des producteurs de lait de la coordination rurale, Ranskan oikeuden mukaan perustettu ammatillinen etujärjestö, kotipaikka Isle Jourdain (Ranska),

Philippe de Villiers, Euroopan parlamentin jäsen, Aubretières (Ranska),

edustajanaan asianajaja Alexandre Varaut, Pariisi,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Gérard Berscheid, James Macdonald Flett ja Ulrich Wölker, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantajat vaativat EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan perusteella vahingonkorvausta ja korkoa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Komissio on tehnyt 27.3.1996 tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojatoimenpiteistä päätöksen 96/239/EY (EYVL L 78, s. 47, jäljempänä päätös 96/239/EY), jonka 1 artiklassa kielletään "tilanteen kokonaisvaltaista tarkastelua odotettaessa" seuraavien tuotteiden vienti Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin:

— elävät nautaeläimet, näiden siemenneste tai alkiot,

— Yhdistyneessä kuningaskunnassa teurastettujen nautaeläinten liha,

— Yhdistyneessä kuningaskunnassa teurastetuista nautaeläimistä saadut tuotteet, jotka saattavat joutua ihmisten tai eläinten ravintoketjuun, tai lääketieteelliseen käyttöön, kosmetiikkaan tai lääkkeiden valmistukseen tarkoitetut tuotteet,

— nisäkkäistä saatu liha- tai luujauho.

2 Päätös 96/239/EY on annettu eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY (EYVL L 224, s. 29), sellaisena kuin se on muutettuna, ja erityisesti sen 10 artiklan perusteella sekä eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteutumista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY (EYVL L 395, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna, ja erityisesti sen 9 artiklan perusteella. Direktiivien edellä mainituissa artikloissa valtuutetaan komissio silloin kun "jokin zoonoosi, sairaus tai muu seikka, joka saattaa olla vakava vaara eläimille tai ihmisten terveydelle" hyväksymään kaikki tarvittavat toimenpiteet pysyvää eläinlääkintäkomiteaa koskevaa menettelyä noudattaen. Säännöksissä velvoitetaan komissio seuraamaan tilanteen kehittymistä ja tilanteen mukaan samassa menettelyssä kumoamaan näin tehdyt päätökset tai muuttamaan niitä.

3 Kantajina olevat kaksi ranskalaista tuottajien etujärjestöä ja Euroopan parlamentin jäsen Philippe de Villiers ovat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.4.1996 jättämällään kanteella vaatineet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan perusteella toteamaan, että komissio on vastuussa vahingoista, jotka aiheutuvat BSE:n suhteen toteutettujen toimenpiteiden myöhästymisestä.

4 Komissio on tehnyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.7.1996 jättämässään erillisessä asiakirjassa työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen prosessiväitteen. Kantajat ovat jättäneet huomautuksensa 6.9.1996.

5 Kantajat vaativat kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että komissio on vastuussa vahingosta EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan perusteella,

— velvoittaa yhteisön maksamaan kantajille 1 frangin suuruisen symbolisen korvauksen kärsitystä aineettomasta vahingosta,

— nimeää asiantuntijan, joka vahvistaa kantajina olevien kahden etujärjestön jäsenien kärsimän vahingon.

6 Komissio vaatii prosessiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta,

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

7 Komissio esittää prosessiväitteessään, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan jokaisessa kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin

kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Komission mukaan vahingonkorvauskanteen on sisällettävä sellaiset tosiseikat, joiden perusteella voidaan yksilöidä se, mistä menettelystä kantaja moittii toimielintä, ne syyt, joiden perusteella kantaja katsoo, että menettelyn ja sen vahingon, jonka kantaja väittää sille aiheutuneen, välillä on syy-yhteys, ja tästä kanteesta on käytävä ilmi vahingon laatu ja laajuus.

8 Komissio esittää aiheutuneeksi väitetyn vahingon osalta, että kanne ei sisällä minkäänlaisia tietoja väitetyn vahingon laadusta (koskeeko se kansanterveyttä ja/tai markkinoita ja mitkä ovat ne tosiseikat, joiden mukaisesti väitetty vahinko on tapahtunut kullekin kantajalle erikseen ja kummallekin etujärjestölle), eikä siinä ole selvitystä siitä, että vahinko on tosiasiassa syntynyt. Se korostaa, että kantajien esittämä pelkkä toteamus, jota ne eivät ole sen enempää eritelleet ja jonka mukaan niiden vahinko on sama kuin "jokaisen Euroopan unionin jäsenmaan kansalaisille aiheutunut vahinko", ei voi olla sellainen tosiseikka, jonka perusteella voitaisiin arvioida väitetyn vahingon laajuutta, sen syntymisajankohtaa tai sitä, miten vahinko olisi kenties konkreettisesti syntynyt.

9 Komissio esittää, että pelkkä toteamus siitä, että se olisi loukannut suhteellisuusperiaatetta ja arvioinut tosiseikkoja virheellisesti, ilman tarkempaa selvitystä, ei riitä osoittamaan, että yksityisiä suojaavan ylemmäntasoisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen olisi tapahtunut. Komission mukaan sitä, onko tällainen loukkaus tapahtunut, ei voida arvioida pelkästään sen perusteella, että kantajat ovat ainoastaan luetelleet eri toimenpiteitä, jotka eivät olleet tarkoituksenmukaisia ja moittineet komissiota siitä, että tämä on syyllistynyt jäsenvaltioiden välistä kauppaa koskevassa valvontatehtävässään laiminlyönteihin.

10 Komissio katsoo lopuksi, ettei kanteessa ole esitetty mitään tietoja syy-yhteydestä.

11 Siitä, onko etujärjestöillä oikeutettu intressi vaatia korvausta sen jäsenten kärsimistä vahingoista, komissio toteaa, että kanteessa ei ole näytetty, että etujärjestöjen jäsenet olisivat luovuttaneet niille tätä koskevat oikeutensa, eikä kanteessa ole edes

vedottu tähän; sitä paitsi näiden etujärjestöjen säännöissä, siinä muodossa kuin ne on jätetty tuomioistuimelle, ei ole määrätty sellaisesta luovutuksesta (ks. asia 238/78, Ireks-Arkady v. neuvosto ja komissio, tuomio 4.10.1979, Kok. 1979, s. 2955, 5 kohta ja yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 77 kohta).

12 Komissio toteaa lisäksi, että kantajien kanneoikeus on ainakin osittain vanhentunut. Komissio muistuttaa siitä, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan mukaan vahingonkorvauskanne on nostettava viiden vuoden kuluessa siitä tapahtumasta, johon korvausvelvollisuus perustuu. Koska kanteessa ei ole esitetty minkäänlaisia tietoja siitä, milloin vahinko on syntynyt ja miten se on konkretisoitunut, komission on vedottava siihen, että ennen 6.4.1991 tapahtuneet tosiseikat ovat vanhentuneet; viiden vuoden määräpäivä on laskettu 6.4.1996 tapahtuneesta kanteen jättämisestä.

13 Komissio väittää, että se, että kanteen perusteena olevia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja ei ole ollenkaan esitetty, loukkaa sen puolustautumisoikeuksia, koska se ei pysty järkevällä tavalla järjestämään puolustustaan. Se vaatii näin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kanne jätetään tutkimatta.

14 Kantajat esittävät kanteessaan, että komission on katsottava syyllistyneen virheelliseen menettelyyn siten, että sen toteuttamat toimenpiteet 27.3.1996 asti eli ennen kuin se antoi nautaeläinten ja naudasta saatavien tuotteiden viennin Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin kieltävän päätöksen 239/96/EY, olivat riittämättömiä, kun otetaan huomioon ne tiedot, jotka sillä oli käytettävinään BSE:stä, ja kun tarkastellaan, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut vuodesta 1986 alkaen, jona ensimmäinen BSE-tapaus todettiin.

15 Kantajat katsovat, että koska komissio on hyväksynyt asianmukaiset toimenpiteet vasta niin myöhään, se on jättänyt täyttämättä jäsenvaltioiden välistä kauppaa koskevan valvonta- ja seurantavelvollisuutensa, joka sille kuuluu, kuten EY:n perustamissopimuksen 129 ja 129 a artiklasta ilmenee, erityisesti silloin, kun kauppa voi saattaa kuluttajien terveyden ja elämän vaaraan. Kantajien mukaan komissio on

loukannut suhteellisuusperiaatetta siten, että sen ennen 27.3.1996 toteuttamat toimenpiteet eivät olleet oikeassa suhteessa siihen vaaraan nähden, jonka BSE aiheuttaa ihmisten terveydelle. Ne korostavat, että vaikka varmuus BSE:n tarttumisesta ihmiseen puuttuu edelleenkin, komissio on päättänyt 27.3.1996 ehdotonta kieltoa koskevista toimenpiteistä. Ne katsovat tämän perusteella, että komissio on tehnyt ennen näistä toimenpiteistä päättämistä selvän arviointivirheen taudin tarttumista koskevasta vaarasta, koska vaaran perusteena olevat seikat ovat kantajien mukaan olleet koko ajan samat.

16 Kantajat ovat käyttäneet kanteessaan niille aiheutuneeksi väittämänsä vahingon osalta seuraavaa sanamuotoa:

"Syndicat des Producteurs de Viande Bovine de la Coordination Rurale (maatalouden naudanlihantuottajien etujärjestö), Syndicat des Producteurs de Lait de la Coordination Rurale (maatalouden maidontuottajien etujärjestö) ja Philippe de Villiers ovat kärsineet jokaisen Euroopan unionin jäsenmaan kansalaisen tavoin aineetonta vahinkoa, jota ne vaativat korvattavaksi.

Syndicat des Producteurs de Viande Bovine de la Coordination Rurale ja Syndicat des Producteurs de Lait de la Coordination Rurale pyytävät, että tuomioistuin nimeää asiantuntijan, joka arvioi niiden kullekin jäsenelle aiheutuneen vahingon."

17 Kantajat esittävät aiheutuneen vahingon ja komission menettelyn välisen syyyhteyden osalta, että niiden kärsimä vahinko on aiheutunut siksi, että komissio on jättänyt täyttämättä jäsenvaltioiden välistä kauppaa koskevan valvonta- ja seurantavelvollisuutensa, joka sille kuuluu erityisesti silloin, kun tämä kauppa voi saattaa kuluttajien terveyden ja elämän vaaraan.

18 Kantajat esittävät niiden prosessiväitteestä esittämissään huomioissa vahingon osalta, että ne ovat pyytäneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta nimeämään asiantuntijan, koska vahinkoa ei voida arvioida muutoin. Ne väittävät, että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 90/78, Granaria v. neuvosto ja komissio, 28.3.1979 antaman tuomion (Kok. 1979, s. 1081, 5 ja 6 kohta) mukaan sellaisesta vahingonkorvauskanteesta, jossa kantajat varaavat itselleen mahdollisuuden täsmentää myöhemmin vahingon määrää, ei voida tästä syystä todeta, että se on jätettävä tutkimatta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee asianosaisen vaatimuksesta tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen pääasiaa ratkaisematta tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tässä asiassa, että koska se on päässyt riittävään selvyyteen asiasta kirjallisia oikeudenkäyntiasiakirjoja tutkimalla, asiassa ei ole syytä aloittaa suullista menettelyä.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella, että jokaisessa kanteessa on esitettävä oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista.

21 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näiden tietojen on oltava riittävän selvät ja täsmälliset, jotta vastaaja voi valmistella puolustautumistaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaista kanteen mahdollisesti ilman muita sen tueksi esitettäviä tietoja. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenhoidon takaamiseksi niin, että jotta kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi, kanteessa itsessään on ainakin summittaisesti mutta johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi esitettävä olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu (ks. asia C-347/88, komissio v. Kreikka, tuomio 13.12.1990, Kok. 1990, s. I-4747, 28 kohta ja asia C-52/90, komissio v. Tanska, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2187, 17 kohta ja sitä seuraavat kohdat; ks. myös asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok. 1993, s. II-523, 20 kohta, joka on vahvistettu asiassa C-338/93 P, De Hoe v. komissio,

määräys 7.3.1994, Kok. 1994, s. I-819; asia T-56/92, Koelman v. komissio, määräys 29.11.1993, Kok. 1993, s. II-1267, 21 kohta ja asia T-387/94, Asia Motor France v. komissio, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-961, 106 kohta).

22 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy samaten ilmi, että näiden vaatimusten täyttämiseksi kanteessa, jolla pyritään saamaan korvaus yhteisön toimielimen aiheuttamasta vahingosta, on mainittava seikat, joiden perusteella voidaan yksilöidä se toiminta, josta kantaja moittii toimielintä, syyt, joiden takia kantaja katsoo, että toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, ja vahinko, jonka kantaja väittää kärsineensä sekä tämän vahingon laatu ja laajuus (asia T-64/89, Automec v. komissio, tuomio 10.7.1990, Kok. 1990, s. II-367, 73 kohta; em. yhdistetyt asiat Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomion 75 kohta ja em. asia Asia Motor France ym. v. komissio, tuomion 107 kohta).

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että kantajat eivät ole esittäneet kanteessa vähäisintäkään tietoa väitetyn vahingon laadusta, eivätkä ne ole mitenkään selvittäneet, millä tavoin niiden mahdollisesti kärsimä vahinko johtuu komission moitittavasta menettelystä.

24 Ensinnäkin on todettava, että kanteessa ei ole millään tavoin täsmennetty niitä tosiseikkoja, joiden mukaisesti näiden kahden kantajina olevan etujärjestön ja Philippe de Villiersin kärsimäkseen väittämä aineellinen vahinko on tapahtunut, eikä siinä ole selvitetty sitä, että vahinko on tosiasiassa syntynyt. Maininta, jonka mukaan ne ovat kärsineet "jokaisen Euroopan unionin jäsenmaan kansalaisen tavoin", ei riitä yksilöimään sitä vahinkoa, josta ne haluavat korvauksen.

25 Näiden kahden etujärjestön jäsenien kärsimäksi väitetyn aineellisen vahingon osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa toiseksi, että kanne ei sisällä minkäänlaisia viittauksia kärsityksi väitettyihin vahinkoihin. Erityisesti kantajat eivät ole selvittäneet vahingon laatua eivätkä sen laajuutta.

26 Tällaista täydellistä tietojen puuttumista ei voida korjata näiden kahden etujärjestön tekemällä vaatimuksella asiantuntijan nimittämisestä "vahvistamaan" etujärjestön jäsenten kärsimäksi väitetty aineellinen vahinko. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin katsoo, että jos kantajien vaatimusta on tulkittava siten, että sen tarkoituksena on saada tuomioistuin määräämään asiantuntija työjärjestyksen 65 artiklan d kohdassa tarkoitettujen asian selvittämistoimien yhteydessä, sitä ei voida hyväksyä, koska asian selvittämistoimien päämäärää eli väitettyjen tosiseikkojen toteennäyttämistä ei voitaisi toteuttaa tässä asiassa siksi, että kärsityksi väitetyn vahingon olemassaolon osalta ei ole esitetty ollenkaan toteennäytettäviä seikkoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo vielä, että jos kantajien vaatimusta tulkitaan siten, että sen tarkoituksena on saada tuomioistuin määräämään työjärjestyksen 64 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta prosessijohtotoimesta, sitä ei voida myöskään hyväksyä, koska näiden toimenpiteiden tarkoituksena on määrittää ne seikat, joiden osalta asianosaisten on täydennettävä todisteluaan tai joiden osalta asian selvittämistoimet ovat tarpeen, tai tarkentaa asianosaisten vaatimusten, perusteiden ja väitteiden sisältö ja selventää, mitkä seikat ovat riitaisia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että tässä asiassa ei ole kysymys siitä, että siinä määritettäisiin seikkoja, joiden osalta asian selvittämistoimet ovat tarpeen, eikä siinä myöskään selvennetä vaatimuksia, vaan määritetään nämä seikat ja vaatimukset kokonaisuudessaan. Lisäksi niitä seikkoja, jotka ovat riitaisia asianosaisten välillä, ei ole voitu ollenkaan selvittää, koska komissio ei ole voinut riitauttaa kantajien väittämää vahinkoa siksi, että olennaiset seikat, joiden avulla voidaan yksilöidä vahingon laatu ja laajuus sekä sen syy-yhteys väitettyihin komission laiminlyönteihin, joihin se on syyllistynyt sille kuuluvan valvonta- ja seurantavelvollisuuden osalta puuttuvat.

27 Kantajat eivät voi myöskään vedota edellä mainitussa asiassa Granaria v. neuvosto annettuun tuomioon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa tältä osin, että yhteisöjen tuomioistuin totesi siinä, että sellainen kanne, jolla kantaja halusi saada vahvistetuksi, että se on kärsinyt rahallista vahinkoa kysymyksessä olevan asetuksen vuoksi ja jossa se varasi itselleen mahdollisuuden täsmentää myöhemmin vahingon määrän, ei voi yleensä täyttää työjärjestyksen oikeudenkäynnin kohdetta ja oikeudellisia perusteita koskevia vaatimuksia. Kuitenkin ne tosiseikat, joiden perusteella yhteisöjen tuomioistuin oli siinä asiassa poikkeuksellisesti katsonut, ettei kanteen puutteellisuuden tarvinnut välttämättä johtaa kanteen tutkimatta jättämiseen, olivat hyvin erilaiset kuin tässä asiassa. Siinä oli nimittäin kysymys yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa 117/76 ja 16/77, Ruckdeschel ym., 19.10.1977 antaman tuomion (Kok. 1977, s. 1753) jälkeen nostetusta vahingonkorvauskanteesta; yhdistetyissä asioissa 117/76 ja 16/77 annetussa tuomiossa todettiin nimittäin vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen N:o 1125/74 (EYVL L 128, s. 12) 5 artikla, jolla

lakkautettiin quelmehlin tuottajille maksettava korvaus, lainvastaiseksi kysymyksessä olevien tuottajien yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamisen vuoksi. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi tällaisessa tilanteessa, että vastuun oikeudellista perustaa koskeva ongelma voitiin erityisen hyvin ratkaista erikseen; se tutki prosessiekonomiaa koskevien syiden takia, oliko yhteisön vastuu syntynyt ja katsoi, ettei vastuuta ollut syntynyt Granarian suhteen. Lisäksi tässä asiassa kärsityksi väitetyn vahingon laatu sekä vahingon ja lainvastaiseksi todetun asetuksen välinen syyyhteys voitiin johtaa tapauksen olosuhteista.

28 Etujärjestöjen asiavaltuudesta ajaa kannetta jäseniensä nimissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajina olevat yhdistykset eivät ole yksilöineet kanteessaan niitä tahoja, jotka väittävät kärsineensä vahinkoa, eivätkä ne ole näyttäneet toteen sellaisien oikeuksien luovuttamista tai valtuutusta, jonka perusteella ne voisivat ajaa kannetta jäseniensä nimissä, eivätkä ne ole edes vedonneet kanteessa tähän (ks. em. asia 238/78, Ireks-Arkady v. neuvosto ja komissio, tuomion 5 kohta ja em. yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomion 77 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näissä olosuhteissa etujärjestöt eivät ole näyttäneet, että niillä olisi asiavaltuus ajaa kannetta jäseniensä nimissä.

29 Kaikista näistä seikoista seuraa ensinnäkin, että kanne ei täytä EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ensimmäisen kohdan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteen tutkittavaksi ottamiseksi vaadittavia vähimmäisvaatimuksia, ja toiseksi, että kantajina olevat etujärjestöt eivät ole näyttäneet, että niillä olisi asiavaltuus. Näin ollen prosessiväite hyväksytään ja kanne jätetään tutkimatta ilman että olisi tarpeen tutkia, ovatko muut vahingonkorvauskanteen tueksi esitetyt seikat olemassa ja ovatko muut kantajien ja komission esittämät väitteet perusteltuja.

Oikeudenkäyntikulut

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajien vaatimukset on hylätty ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista, kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisvastuullisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantajat velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä marraskuuta 1996.

H. Jung

kirjaaja

R. García-Valdecasas

jaoston puheenjohtaja